

عنوان مقاله:

دلایل موجهه ی اولویت های استخدامی ایثارگران و کهنه سربازان در حقوق ایران و امریکا

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق بشر، دوره 7، شماره 14 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

علی اکبر گرجی ازندریانی - عضو هیات علمی دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

علیرضا زارع شحنة - کارشناس ارشد حقوق عمومی دانشگاه شهید بهشتی

یونس فتحی - دانشجوی دکتری حقوق عمومی دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

برابری یکی از اصول و حقوق بنیادین بشر به شمار می رود این اصل در کنار منع تبعیض و نفی جانبداری در قانونگذاری و تصمیمات اداری تاثیر فراوانی دارد و در قوانین اساسی و قواعد بین المللی پذیرفته شده است. اما نکته ی مهم در این امر شکل گیری تناقضی در مفهوم اصل برابری در حقوق امروز است که از بطن تلاش برای برابری، گونه ای تبعیض در مناسبات حقوقی و اجتماعی به وجود می آید. این اقدام را تبعیض روا می نامند که نوعی تبعیض زدایی از طریق تبعیض است. از طرف دیگر امتیازات اعطایی به سربازان بازگشته از جنگ و بازماندگان آن ها موضوعی است که در خلال یا بلافاصله پس از هر جنگ مطرح و به سبب ماهیت تبعیض آمیز آن در نگاه اولیه به موضوعی بحث برانگیز تبدیل می شود و نظریات گسترده ای در مورد آن وجود دارد. در این نوشتار سعی بر آن است تا اولویت استخدامی ایثارگران را در چارچوب نظریه های تبعیض روا و برابری بررسی کنیم و در این زمینه اشاره ای هم به بحث امتیازات کهنه سربازان در حقوق امریکا را بررسی می کنیم و در بخش بعد در پرتو یافته های قسمت اول، اولویت های استخدامی ایثارگران در نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران به بحث گذاشته خواهد شد. با بحث در مورد امتیازات به این نتیجه خواهیم رسید که تبعیض روا و برابری یکی از دلایل این امتیازات بوده و هیچ کدام از این نظریات به طور کامل از طرف قانونگذار ایران و امریکا پذیرفته نشده است و به فراخور زمان و مکان از نظریات مختلف استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

برابری، تبعیض روا، تبعیض ناروا، ایثارگران، اولویت استخدامی، شایسته سالاری، کهنه سربازان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601445>

